

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

*“Visu Jēzum, visu Jēzum: dzīves dienas saulainās,
Rožu vijas, ērkšķu takas, bēdu naktis dziļākās.”*

Mani mīļotie izdzīvojušie Lielvārdes draudzes locekļi un mūsu mazās ikmēneša avīzītes lasītāji, esiet visi mīļi sveicināti cietošā Pestītāja Jēzus Kristus vārdā! Šogad Rietumu Baznīca svinēs Pashas svētkus veselās 20 dienas vēlāk nekā pagājušajā gadā, proti, 21. aprīlī. Līdz ar to arī Lielais Gavēnis šogad sāksies vēlāk: 6. martā ar Pelnu Trešdienas dievkalpojumu, kura laikā tiks svētīti pelni un kaisīti uz ticīgo galvām kā redzamā gandarīšanas zīme. Parasti Lielā Gavēņa laiks daudziem saistās ar skumjām, jo tajā mēs izteiktāk un dziļāk pārdzīvojam Kristus ciešanu noslēpumu, norūdot savu dvēseli pret dzīves pārbaudījumiem un ciešanām, kuru mums netrūkst nevienam. Diemžēl mēs neviens nekad nezinām konkrēti, kad Dievs savā mīlestībā mums atsūtīs uzaicinājumu sekot Viņa Dēlam ciešanu ceļā, uzņemot uz saviem pleciem personīgo vai tuvākā sāpju krustu.

Pirms gada 12. februārī Radītājs aizsauca mūžībā mana jaunākā brāļa Oļģerta dvēselīti, liekot iziet mūsu ģimenītei un sirmajai māmuļai to smago dzīves ceļa posmu, ko iziet katra ģimene, kas zaudē savus mīļos. Šogad brāļa nāves 1. gadadienā Krāslavas baznīcā tika nosvinēta svinīga sv. Mise par Oļģerta dvēseli. Mana vecākā māsa Klāra parūpējās pirms Dvēseļu dienas uzstādīt brālim skaistu pieminekli uz viņa kapa, uz kura noliku ziedus un aizdedzināju svečītes, skaitot “Kunga eņģelis” lūgšanu.

Diemžēl mana māmiņa Anna vairs nespēja aizbraukt kopā ar mani uz šo dievkalpojumu, jo Kungs 4.02. viņai bija uzlicis ļoti smagu slimības krustu, kad pirms rīta Mises Ņina viņu atrada nokritušu uz grīdas savā istabiņā. Tas bija ļoti smags ticības pārbaudījumu laiks gan māmiņai, gan mums daudziem, bet it sevišķi man pašam, jo nevaru noslēpt savu lielo sirds pieķeršanos viņai. Nekad laikam neaizmirsīšu tās divas pirmās diennaktis, kad mēs vairāki dežurējām pēc kārtas pie mammas gultas, līdzciešot viņas smagajām ciešanām un lūdzot Dieva žēlsirdīgo palīdzību panest šo smago krustu viņai un mums pašiem. Smagākās krīzes naktī pēc sv. Agatas svētkiem es ļoti daudz ko sapratu, cik smags ir to cilvēku krusts, kuri gadiem aprūpē ikdienā tādus ļoti smagus slimniekus, kad vairs nav iespējama nekāda loģika vai skaidrais saprāts, kad cilvēks ir praktiski agonijā un cīnās ar dēmoniem, kuri tam uzbrūk. Un

tad ir jāsakopo visi dvēseles spēki stiprā un pazemīgā lūgšanā, pilnībā paļaujoties tikai uz Dieva žēlsirdību un palīdzību. Apziņa, ka tu saņem stipru lūgšanu atbalstu no draudzes un taviem draugiem, deva reālu spēku izturēt negulēto nakšu murgus, kas brīžiem kļūva par lieliem izaicinājumiem pārbaudīt savu pazemību un praktisku mīlestību pret smagi slimo māti, mainot pamperus un apkopjot. Tādos gadījumos ir jāaizmirst, kas tu esi, vai ministrs, vai prezidents, vai priesteris, vai bīskaps, jo tavā priekšā ir tavs vistuvākais cilvēks, kurā tu vari saskatīt pašu cietošo Kristu, kuram tu esi aicināts pakalpot tuvākmīlestībā.

Šo notikumu gaismā izkristalizējās atziņa, kāpēc bērni tik viegli pieņem lēmumu atdot savus vecos, slimos un kopjamos vecākus pansionātā vai pat psihiatriskajā slimnīcā, nevis aprūpē viņus savās mājās: jo tas prasa lielu uzpurēšanos un upurgatavu mīlestību, ko lielākā daļa mūsdienu jaunatnes nespēj uzņemt, jo ģimenes saišu tradīcijas vairs nav prioritātes, par cik to vietu ieņem darbs, karjera un komforts justies brīviem no kādām saistībām pret otru cilvēku. Ja bērniem netiek iemācīts svēti ievērot ceturto Dieva baušli “turēt cieņā un godā savus vecākus”, tad ar laiku izaug egoistiska paaudze, kas ātri vien aizmirst, ka arī to nākotnē sagaidīs tāds pats liktenis pavadīt savas vecumdienas vientulībā un sirdssāpēs par savlaicīgi nesniegto garīgo audzināšanu savām atvasītēm. Tieši vecāki ir būtiski atbildīgi par savu bērnu ticības formāciju, ko tik daudzi atstāj novārtā, aizbildinoties ar bērnu tiesībām pašiem izvēlēties savu ticību, kad pienāks tam laiks... Bet tas laiks var arī nekad nepienākt, jo ar to pašu vecāki jau būs negatīvi veikuši savu bērnu neticības formāciju, par ko būs atbildīgi Dieva priekšā mūžīgajā dzīvē.

Kungs uzklausa mūsu visu lūgšanas un deva man atelpu, ļaujot māmiņai atgūt saprātu un piecelties no slimības gultas, par ko esmu Viņam no sirds pateicīgs. Gribu pie izdevības mīļi pateikties visiem, kuri lūdzās par manas māmiņas Annas atveseļošanos un bija man tuvu klāt smagajos brīžos. Sevišķi vēlos pateikties Ņinai, Evijai un luterāņu Verai par lielo palīdzību, dežurējot un apkopjot slimo. Saprotu, ka ar to Dievs mani gatavo un nobriedina ticībā pieņemt Viņa svēto gribu atdot Radītājam mūsu mīļotos cilvēkus, kurus mēs katrs saņemam tikai uz laiku šīs zemes dzīvē. Protams, ar prātu mēs visi to apzināties, ka tas neizbēgami sagaida katru no mums, bet ar sirdi ir daudz smagāk pateikt savu “Amen”. Varbūt citreiz Dievs pieļauj mums pārdzīvot tādus dramatiskus

notikumus, lai mēs atraisītu savas sirdis un spētu beidzot pateikt Sīmaņa lūgšanas vārdus: “Tagad nu atlaid, Kungs, savu kalpu mierā!...” Dalos šajā manā pieredzē, jo varbūt tā varētu noderēt arī kādiem citiem, kuri pārdzīvo līdzīgas situācijas. Tomēr palieku pārliecināts, ka tieši mīlestībai jādominē tādas izvēles brīdī, kā rīkoties ar kādu smagi slimo ģimenes locekli vai mīļu draugu, it sevišķi, ja tie ir laulātie draugi, kurus saista svētais Laulības solījums kopā pavadīt arī slimības un vecuma nespēka dzīves norieta posmu. Kristus teica: “Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību atdod par saviem draugiem” (Jāņa 15,13) Aprūpēt smagi slimos mājiniņus nozīmē daļu savas dārgās dzīves laika ziedot viņiem. Es tagad ļoti novērtēju tos varonīgos cilvēkus, kuri mīlestībā un pašai ziedotībā kopj savus mīļos gadu desmitiem ilgi. Patiešām, šie cilvēki ir mīlestības giganti un piemēri daudziem, tai skaitā arī man. Lai Dievs viņus bagātīgi atalgo par to!

Februāra mēnesis tiek uzskatīts par smagāko un bargāko ziemas mēnesi, ko dažās slāvu valodās arī tā sauc par “ļuty” [=launs] (poliski=Luty; ukraiņu=лютий; baltkrievu=люты). Šogad tas bija reāli bargs un sniegains mēnesis, kad daudzi lauku ceļi tika aizputināti, ieslogot lauku cilvēkus mājas cietumā uz vairākām nedēļām. Gripas, sniega un slidenuma dēļ kritās arī dievkalpojumu dalībnieku skaits draudzē, kas 3.02. noslīdēja pat uz 37. Ceru, ka martā šis līmenis celsies uz augšu. Tomēr jāpiezīmē, ka šogad ziemas laiks ir bijis ļoti skarbs visā Latvijā gripas epidēmijas dēļ, kas paņēma ap 50 upuru aizsaulē, tajā skaitā arī mazu bērnu dzīvībiņas.

17. februārī Dievs aizsauca mūžībā pēc smagas slimības Jelgavas emeritēto bīskapu Antonu Justu 87,3 gadu vecumā. Viņš bija ļoti sirsnīgs un smaidīgs garīdznieks, ar lielisku humora izjūtu, kuram bija svarīgi uzklaut un pacilāt garā katru cilvēku, kurš pie viņa griezās pēc padoma vai atnāca izkrafit savu sirdi. Beigās viņš vienmēr pamudināja savu sarunu biedru: “Tu zini, nu tu turies gan!” Arī man laikam pielipa šie viņa uzmundrinājuma vārdi, kurus bieži lietoju sarunās ar cilvēkiem... Esmu no sirds pateicīgs bīskapam Antonam par viņa cilvēciskumu un atbalstu manos grūtākajos kalpošanas brīžos. Viņš bija vienīgais no Latvijas bīskapiem, kurš atbalstīja mūsu Latvijas katoļticīgo misiju Īrijā, trīs reizes mūs apciemodams Dublinā, kur svinēja sv. Misi tautiešiem un piešķīra Iestiprināšanas sakramentu, vadīja Euharistisko procesiju Kristus Miesas un Asiņu svētkos skaistajā augustīniešu baznīcā Johns Lane Church, kur notika latviešu dievkalpojumi piecu gadu garumā. Tik tiešām viņš bija arī ļoti sabiedrīks un labprāt piedalījās daudzos latviešu sabiedrības pasākumos Latvijā un ārzemēs. Kā pareizi piezīmēja savā atvadā runā pie bīskapa kapa bērēs 21.02. Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis: “bez viņa nenotika neviens pasākums, kur viņš

nepiedalītos...” Es biju priecīgs, ka bīskaps Antons arī piedalījās un sprediķoja manas Priesterības 25 gadu jubilejas svinīgajā sv. Misē. Paldies Jums, ekselence, par Jūsu draudzību un lūgšanu atbalstu! Kā bijušais Rīgas Garīgā semināra rektors (1994.-2005.) un pasniedzējs viņš palīdzēja formēt veselu paaudzi topošo priesteru, par ko daudzi viņa audzēkņi atbrauca pateikties lūgšanā bīskapa bērē sv. Misē Jelgavas katedrālē. Daudzi klusībā viņu sauca “mūsu Justiņš”, jo viņš bija iekarojis cilvēku sirdis un kļuvis par savējo, kaut Latvijā atgriezās no emigrācijas tikai 1992. gadā, nokalpojot Amerikā 30 gadus. Lai Labais Pestītājs iepriecina sava kalpa dvēseli mūžīgajā Euharistijā debesu priesteru un bīskapu saimē!

Bet 23.02. man nācās atkal doties uz Krāslavu, lai piedalītos mana bērības drauga priestera Romualda Šakaļa mātes Sofijas bērēs, kuru tikai 68 gadu vecumā Kungs pēkšņi paaicināja pie sevis mūžībā. Tā kā diezgan smags man bija šis februāra mēnesis.

Redzēsim, ko mums katram Kungs būs sagatavojis marta mēnesī, ar kuru sāksies Lielā Gavēņa 40 dienu žēlastības laiks, kuru aicinu svētīgi izmantot, uzstādot jau Pelnu Trešdienā konkrētu garīgo mērķi, kuru vēlētos sasniegt šogad. Bet Aizgavēņa dienā, 5.03., sirsnīgi aicinu uz nelielu Pankūku vakaru pēc sv. Mises (~19:15), lai mēs varētu kristīgi papriecāties un vienkārši pabūt kopā kā draudzes locekļi kopīgajā maltītē un brāliskā sadraudzībā kā kristieši.

19.03. esam aicināti piedalīties Baznīcas obligāti svinamajos lielajos svētkos sv. Jāzepa godam, kurš ir ģimeņu un mirstošo aizbildnis. Līdzīgi Kunga Pasludināšanas svētkos, 25.03., kopā svinēsim Dieva Dēla Iemiesošanās noslēpumu, ar kuru sākās cilvēces atpestīšanas aktīvais posms Dieva mūžīgajā pestīšanas plānā.

Turpināsim pazemīgi lūgties un gavēt mēneša pirmajās piektdienās, lai atrastos vajadzīgie naudas līdzekļi un godprātīgie būvnieki mūsu sagrautā dievnama atjaunošanai. Dotajā brīdī tiek veikti konkrētāki aprēķini caur potenciālajiem būvniekiem par reālajām dievnama glābšanas darbu izmaksām saskaņā ar jauno būvprojektu. Dievam viss ir iespējams, ja tāda būs Viņa svētā griba. Sasparosimies un mobilizēsim savus gara spēkus, upurējot arī savu artaviņu šajā lielajā vajadzībā. Paldies visiem, kuri vairāk vai mazāk ir spējuši dalīties ar savām trūcīgajām finansēm — lai Dievs Jūs bagātīgi atalgo!

Neskatoties, ka mums kā vienīgajai senajai draudzei Latvijā pagaidām nav sava dievnama, mūsu draudzes aktivitātes turpinās, kaut arī miniatūrā. Gribu aicināt jaunās ģimenes nākt draudzē un sakārtot savu laulības dzīvi, to svētījot ar Laulības sakramenta žēlastību. Lūdzu pieteikties uz pirmslaulību un kristību apmācībām tos, kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo dzīvi. Beigās sirsnīgi sveicu visas dāmas un kundzes Sieviešu dienā! Lai Dievs mūs visus sargā un svētī!

Prāvests Andris Solims

Bīskapa Antona Justa piemiņai

Manas pirmās atmiņas par bīskapu Antonu Justu saistās ar manu Iestiprināšanu Dublinā. Pirms Iestiprināšanas izsūdzēju grēkus bīskapam, viņš man teica: „Nu tu gan visu izstāstīji!” Man nebija sava krusttēva, un priesteris Andris piekrita kļūt par manu krusttēvu. Man bīskaps Antons Justs paliks atmiņā kā ļoti vienkāršs, atsaucīgs un saprotošs cilvēks, jo viņš katram atrada kādu uzmundrinājumu, ko pateikt.

Svētdien, 17. februārī, uzzināju, ka bīskaps devies aizsaulē. Esam zaudējuši ļoti uzticamu Dieva kalpu. Dusiet Dieva mierā!
Aivars Ieleja

Mana pirmā tikšanās ar bīskapu Antonu Justu bija 1998. gada 19. septembrī, kad saņēmu Iestiprināšanas sakramentu. Man bīskaps pateica šos vārdus: „Sakārto savu dzīvi!” Atzīšos, ka nesapratu, kā es varētu kaut nedaudz izmainīt savu dzīvi, bet Svētā Gara spēks bija sācis darboties... Slava Dievam! Šajā dienā Iestiprināšanu saņēma arī mani bērni Liene, Ilze un Pēteris, un vēl ļoti daudzi, un katram bīskaps Justs izteica novēlējumu. Pateicos Dievam par šo lielo žēlastību!
Lilīta Ieleja

Slimnieku svētki

Dievmātes parādīšanās Lurdā piemiņas dienu svinam 11. februārī, kas ir arī Vispasaulas 27. slimnieku diena. Tie ir ļoti lieli svētki, it sevišķi slimniekiem, kuri lūdz no Dieva izveseļošanās žēlastību. Kopš mūsu draudzē kalpo pr. Andris Solims, šie svētki ir kļuvuši diezgan vērienīgi, jo tajos draudzes locekļiem tiek piešķirts Slimnieku sakraments sv. Mises laikā, kurā domās pārcēlāties pie Lurdas grotas 1858. gadā. Tur Jaunava Marija parādījās četrpadsmitgadīgajai meitenei Bernadetai Subirū, kura kopā ar māsu un draudzeni lasīja žagarus pie Masabjēl klintīm. Bernadeta bija ļoti pārsteigta par “skaisto un laipno Kundzi”, kura sevi nosauca par Bezvainīgo Ieņemšanu. Celebrējot sv. Misi, prāvests mūs tēlaini ievadīja šajā notikumā, ka man radās sajūta par Dievmāmiņas klātbūtni. Man bija vieglāk piecelties no krēsla, saņēmu spēku, lai izturētu līdz galam, jo pēc Mises visi vēl vienojāmies Lurdas Rožukroņa lūgšanās par slimniekiem Vissvētākā Sakramenta priekšā.

Ar katru šādu sv. Misi mēs ko vairāk uzzinām par debesu valstības lietām, kļūstam arī tuvāki Dievmātei. Un šķiet, ka viņa bija klātesoša, staigāja starp mums un ikvienu uzmundrināja nepagurt lūgties un skaitīt Rožukroni katru dienu. Tā mēs palīdzam viņas Dēlam Jēzum atpestīt visu pasauli, kas ir Pestītāja mērķis. Šāda sv. Mise ir tikai vienreiz gadā, un to nedrīkst palaist vējā, jo caur priesteru rokām mēs saņemam Slimnieku sakramenta eļļu svaidījumu, kas dod mums stiprinājumu slimības krusta nešanā ikdienā

kopā ar Jēzu. Paldies priesterim par šo garīgo atbalstu mūsu ciešanās un sāpēs!
Ludmila Apsīte

Sv. Anton un visi Dieva svētie, steidzieties mums palīgā!

Dažas dienas atpakaļ viens atgadījums mani pamudināja uzrakstīt par to un padalīties ar jums. Tajā dienā mūsu draudzē tika svinēta ikmēneša sv. Mise Svētā Gara nodomā. Pirms sv. Mises prāvests teica, lai palūdzamies, noskaitot sv. Gara litāniju. Izmeklējot visās grāmatās, taču bez sekmēm. Tad nāca doma palūgt sv. Antona palīdzību. Vēl nespēju izteikt lūgšanas vārdus, kad sv. Antons jau steidzās palīgā. Litānija atradās turpat blakus ikdienas lūgšanu grāmatiņā “Mieram tuvu”. Mēs katrs lūdzam palīdzību daudziem Dieva svētajiem, un katram ir savs Dieva svētais, kuru visvairāk uzrunājam lūgšanās. Neskaitāmas reizes esam saņēmuši atbildi uz savām lūgšanām, bet vai katrreiz to esam sapratuši? Liela Dieva žēlastība ir dota svētajiem aizlūgt par mums un mums palīdzēt.

Gribu aicināt arī draudzi katru dienu savas lūgšanas vēltīt par mūsu dievnama atjaunošanu. Lūgsim sv. Antona palīdzību, kurš nekad neatstāj mūsu lūgšanas bez atbildes, lai palīdz atrast atsaucīgus cilvēkus un līdzekļus dievnama atjaunošanai. Lūgsim arī visu svēto palīdzību, lūdzoties Visu Svēto litāniju. Iespējams, ka daudzi to jau dara. Lūgsim, lai Debesu Tēvs uzklausa savu bērnu lūgšanas.

Antoņina Ratnieks

Pārdomām

Reiz dzīvoja kāds svēts cilvēks, kurš sēdēja zem koka un deva cilvēkiem padomus. Viņš dzēra pienu, ēda augļus un uzskatīja sevi par svēto. Tajā pašā ciemā dzīvoja kāda sieviete. Katru dienu svētais gāja pie sievietes un stāstīja, ka burvestības, ar kurām viņa nodarbojas, novedīs viņu ellē.

Nabaga sieviete nespēja mainīt savu dzīvesveidu, jo buršanās bija vienīgais viņas ienākumu avots. Taču šausmīgās nākotnes ainas, ko svētais attēloja, uz viņu atstāja lielu iespaidu. Viņa raudāja un lūdza Dievu, lai Tas piedod viņai, jo pati sev palīdzēt nespēja.

Kad svētais un burve nomira, atnāca eņģeļi un burves dvēseli paņēma uz debesīm, bet pēc svētā dvēseles ieradās velni...

“Kāpēc tā?” - viņš bija sašutis. “Vai tad es nedzīvoju svētīgu dzīvi, vai visiem nesludināju bezgrēcīgu dzīvi? Kāpēc mani paņēma uz elli, bet burvi uz debesīm?” Velni atbildēja: “Lai gan viņa bija spiesta nodarboties ar netikumīgiem darbiem, viņas dvēsele vienmēr bija pievērsusies Dievam, viņa lūdzās par glābšanu. Tagad tā viņai tiek dota. Bet tu, gluži otrādi, darīdams tikai labus darbus, domās vienmēr biji koncentrējies uz ļaunumu, kas nāk no citiem. Tu redzēji tikai grēku, domāji par grēku, tāpēc arī tagad tev jāiet šis ceļš.” *Tekstu sagatavoja: Jadviga Zlamīte*

**Dievkalpojumu
kārtība Lielvārdes
draudzē Lielajā
gavēnī**

**Visi dievkalpojumi notiek
draudzes mājas Sv.
Krusta kapelā 2. stāvā
Meža ielā 18.**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:40 – “Rūgtās asaras” dziedājums; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

Krustaceļš: trešdienās, piektdienās un sestdienās (draudzes Krusta ceļš) pl. **17:00** pirms sv. Mises.

5.03. — Aizgavēņa vakarā: Pankūku balle pēc sv. Mises pl. 18:00.

Lūgums atnest maziņu “groziņu” ar pašceptām dažāda veida pankūkām. Aicinām pabūt kopā kā draudze un kristīgi papriecāties kopīgā maltītē.

6.03. — Pelnu Trešdiena, Lielā Gavēņa sākums.

18:00 — sv. Mise Lielvārdē ar svētīto pelnu kaisīšanu uz galvas ticīgajiem.

Jāievēro **STINGRAIS GAVĒNIS** bez gaļas un piena produktiem (izņēmums: mazi bērni, veci un slimi cilvēki). Atļauta 1 ēdienreize līdz sātām, pārējās ir vieglas uzkodas. Aizliegta izpriecās, skaļa mūzika.

7.03. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise pl. **18:00** par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.
Pēc sv. Mises - Svētā stunda.

19. martā — sv. Jāzepa svētki Lielvārdē:

18:00 — svinīgā sv. Mise Lielvārdē.

25. martā — Kunga pasludināšanas svētkos:

18:00 — svinīgā sv. Mise Lielvārdē.

*Izsakām sirsnīgu līdzjūtību:
priesterim Romualdam
Šakaļam un viņa brālim
Aleksandram par māmiņas
Sofijas pāragro aiziešanu mūžībā;*

*mūsu koristei Ingrīdai Jevsejevai ar ģimeni
par vīra Sergeja priekšlaicīgu nāvi.
Lūgšanās novēlam viņu dvēseles Dieva
bezgalīgajai žēlsirdībai.*

Lielvārdes draudze

Uzmanību!

Trešdienās pl. **19:30** draudzes mājā aicinām uz katehēzes nodarbības pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams piedalīties arī brīvklausītājiem!

Pamudiniet visus, kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo dzīvi, piedalīties šajās apmācībās!!!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi puisius, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā ministranti mūsu draudzē!!!*

Sirsnīgi sveicam dzimšanas dienā:

mūsu ērģelnieces Janu Grizāni (24.03.) un Eviju Persidsku (20.03.); draudzes lielo labdari Aleksandru Kozlovski (24.03.); Jāzepu Tarvidu (27.03.); Veroniku Skuteli 80 gadu jubilejā (29.03.) un citus!!!

Visus draudzes Jāzepus mīļi sveicam debesīgā Aizbildņa sv. Jāzepa svētkos 19.03.!

**Sveiciens visām
draudzes sievietēm un
avīzītes lasītājām
Starptautiskajā sieviešu
dienā — 8. martā!!!**

Gētsemane — Kristus vientulības sala

Nakts miers un klusums valda dabā,

Kristus vientulību bauda.

Lūdzas Jēzus Gētsemanē.

Lūgšana skan klusi, klusi,

Sirds sāpēs it kā piekususi.

Mācekļi ir iemiguši, atpūšas tie miegā saldā.

Plūst Asinssviedri Jēzus Vaigā.

Zvaigznes noraugās uz zemi,

Mirdzot cita citai mēmi, žēli.

Jēzus lūgšanā pie Tēva.

Asinssviedri viņa Vaigā.

Gētsemane, Kristus vientulības sala,

Ar Jēzu sāpes kopā dala.

Gētsemane, Kristus vientulības sala.

Valērija Kalve

Pazemīgi lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

**Ziedošanu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:**

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims (mob.t.:29855768,
e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv